

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha, Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Marie Turkové a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **R. O.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 23. 2. 2006, č. j. 28 Az 70/2005 – 43,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem ze dne 23. 2. 2006 zamítl Krajský soud v Hradci Králové žalobu podanou žalobcem proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 16. 6. 2005, č. j. OAM-21/VL-20-C07-2005. rozhodnutím správního orgánu nebyl žalobci udělen azyl podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb. a zároveň bylo rozhodnuto, že se na něj nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 citovaného zákona. Tento rozsudek byl doručen do vlastních rukou zástupce žalobce JUDr. Karla Kavalíra dne 23. 3. 2006.

Kasační stížnost proti tomuto rozsudku podal žalobce osobně u Krajského soudu v Hradci Králové dne 18. 4. 2003. Důvody kasační stížnosti podle ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. v podání neuvedl, rovněž tak nedoložil plnou moc advokátu, který jej bude v řízení o kasační stížnosti zastupovat. Žalobce navrhl, aby napadený rozsudek byl zrušen a věc vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení. Zároveň požádal o ustanovení bezplatného právního zástupce z řad advokátů a o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti podle ustanovení § 107 s. ř. s.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, přičemž zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Po zvážení výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost byla žalobcem podána opožděně. Jak bylo již uvedeno výše, byl napadený rozsudek krajského soudu doručen zástupci žalobce dne 23. 3. 2006. Posledním dnem lhůty

k podání kasační stížnosti byl tedy den 6. 4. 2006. Žalobce podal kasační stížnost až dne 18. 4. 2006, tj. po uplynutí zákonné lhůty. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. jako opožděnou odmítl. Za této situace nerozhodoval již s ohledem na ustanovení § 108 odst. 1 s. ř. s. o žádosti žalobce o ustanovení bezplatného právního zástupce a o žádosti o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti.

Kasační stížnost byla odmítnuta. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 11. října 2006

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu

